

**KIMISIS THEOTOKOU
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ
ΚΟΙΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ**

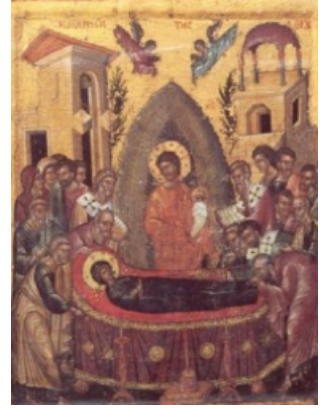
224 18th Street, Brooklyn, NY 11215

Office: (718) 788-0152 Fax: (718) 788-2774

Website: www.kimisisbrooklyn.org

E-Mail: KimisisTheotokou@gmail.com

V. Rev. Damaskinos V. Ganas, Proistamenos

**MONTHLY BULLETIN
JULY 2022**

**ΜΗΝΙΑΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ
ΙΟΥΛΙΟΥ 2022**

Καλοκαιρινές Ώρες απο τον Ιούλιο - Αύγουστο

Κυριακές - Όρθρος-Θεία Λειτουργία 8:30 - 11:00 Π.Μ.

Καθημερινές - Θεία Λειτουργία 8:30 - 10:30 Π.Μ.

Summer Schedule July - August

Sundays - Orthros-Divine Liturgy 8:30 - 11:00 AM

Weekdays - Divine Liturgy 8:30 - 10:30 A.M

ΜΝΥΜΟΣΥΝΑ

MEMORIALS

ΚΥΡΙΑΚΗ, 3η ΙΟΥΛΙΟΥ

Χρήστος Παϊζης Ετήσιο

SUNDAY, JULY 3rd

Christos Paizis 1 Year

ΚΥΡΙΑΚΗ, 10η ΙΟΥΛΙΟΥ

Κωνσταντίνος Παντελεάκης 3 μήνες

SUNDAY, JULY 10th

Constantinos Panteleakis 3 Months

**ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΝΘΥΜΟΥΜΕΘΑ
DAYS TO REMEMBER**

ΠΕΜΠΤΗ, 21η ΙΟΥΛΙΟΥ -

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΚΕΛΛΗΣ - 7:00 Μ.Μ.

THURSDAY, JULY 21ST -

VESPERS AGHIA MARKELLA - 7:00 P.M.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 22η ΙΟΥΛΙΟΥ - ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΚΕΛΛΗΣ

Θεία Λειτουργία 8:30 - 10:30 Π.Μ.

FRIDAY, JULY 22ND - AGHIA MARKELLA

Divine Liturgy 8:30 - 10:30 A.M.

**ΤΕΤΑΡΤΗ, 27η ΙΟΥΛΙΟΥ - ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ
ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ**

Θεία Λειτουργία 8:30 - 10:30 Π.Μ.

**WEDNESDAY, JULY 27TH - ST. PARASKEVI AND
ST. PANTELEIMON**

Divine Liturgy 8:30 - 10:30 A.M.

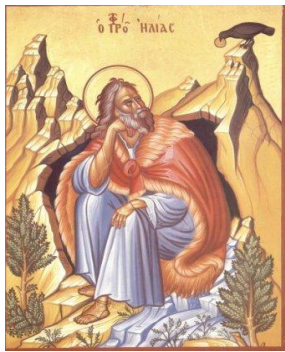
Οἱ Ἅγιοι Κοσμάς καὶ Δαμιανὸς οἱ Ἀνάργυροι (1^η Ἰουλιου)

Cosmas & Damian the Holy Unmercenarys (July 1st)

Οἱ Ἅγιοι Ἀνάργυροι Κοσμάς καὶ Δαμιανός, οἱ ὁποῖοι ἔζησαν τὴν ἐποχὴ πού αὐτοκράτορας τῶν Ρωμαίων ἦταν ὁ Κάρυνος, ἦταν γιατροὶ στὸ ἐπάγγελμα καὶ παρεῖχαν ἰάσεις σὲ ὄλους ὅσους εἶχαν ἀνάγκη, καὶ γιὰ ἀντάλλαγμα δὲν ἔπαιρναν χρήματα, ἀλλὰ τὸ μόνο πού ζητοῦσαν ἦταν νὰ πιστέψουν στὸν Χριστό. Κάποιοι ὅμως καλοθελητὲς διέβαλαν τοὺς ἁγίους στὸν αὐτοκράτορα καὶ τοῦ εἶπαν ὅτι οἱ θεραπείες καὶ τὰ θαύματα πού ἐπιτελοῦσαν τὰ ἔκαναν μὲ μαγικὲς τέχνες.

Τότε οἱ Ἅγιοι Ἀνάργυροι ἐπειδὴ δὲν ἤθελαν νὰ πᾶνε ἄλλους ἀντὶ αὐτῶν στὸν αὐτοκράτορα, προσῆλθαν μόνον τοὺς ἐνώπιόν του καὶ ὁ Καρίνος προσπάθησε νὰ τοὺς μεταπείσει νὰ ἀρνηθοῦν τὸν Χριστό. Ἐκεῖνοι ὅμως ὄχι μόνο δὲν ἀρνήθηκαν τὴν πίστη τους, ἀλλὰ κατάφεραν νὰ μεταπείσουν καὶ νὰ ἀλλάξουν καὶ τὸν ἴδιο τὸν αὐτοκράτορα, ἀφοῦ καὶ ὁ ἴδιος δέχθηκε τὶς θεραπευτικὲς τοὺς ἰάσεις. Συγκεκριμένα, ὅταν ὁ Καρίνος ἀνέκρινε τοὺς Ἁγίους, μεταποπίστηκε ἡ θέση τοῦ προσώπου του καὶ στράφηκε πρὸς τὴν ράχη του. Ἀμέσως τότε οἱ Ἅγιοι τὴν θεράπευσαν μὲ τὴν προσευχὴ τους στὸν Χριστό. Ἐξαιτίας αὐτοῦ τοῦ θαύματος, πίστεψαν στὸν Χριστὸ ὅσοι βρισκόνταν ἐκείνη τὴν στιγμὴ μπροστὰ σ' αὐτὸ πού συνέβη καὶ ὁ ἴδιος ὁ Αὐτοκράτορας τοὺς ἔστειλε πίσω στοὺς συγγενεῖς τους μὲ μεγάλες τιμές. Ἀργότερα ὅμως, μετὰ ἀπὸ μεγάλο χρονικὸ διάστημα, οἱ Ἅγιοι φθονήθηκαν ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν δάσκαλο πού τοὺς εἶχε μάθει τὴν ἰατρικὴ ἐπιστήμη, γιατί εἶχαν ἀποκτήσει μεγάλη δόξα καὶ φήμη. Γι' αὐτὸ τὸν λόγο τοὺς ἀνέβασε σὲ κάποιον ὄρος γιὰ νὰ μαζέψουν δῆθεν κάποια βότανα καὶ ἐκεῖ τοὺς ἐπιτέθηκε μὲ πέτρες καὶ τοὺς θανάτωσε.

These Saints, who are different from those that are celebrated on the 1st of November, were from Rome. They were physicians, freely bestowing healing upon beasts and men, asking nothing from the healed other than that they confess and believe in Christ. They ended their life in martyrdom in the year 284, under the Emperors Carinus and Numerian.

Ὁ Προφήτης Ἡλίας (20^η Ἰουλιου)

Ὁ Προφήτης Ἡλίας ἦταν γιὸς τοῦ Σωβὰκ καὶ καταγόταν ἀπὸ τὴ Θέσβη τῆς περιοχῆς Γαλαὰδ, καὶ ἀνῆκε στὴν φυλὴ τοῦ Ἀαρῶν. Ὅταν γεννήθηκε, ὁ πατέρας του εἶδε μίαν θείαν ὄπτασίαν: Δυὸ ἄνδρες λευκοφορεμένοι τὸν ὀνόμαζαν Ἡλία, τὸν σπαργάνωναν μὲ φωτιά καὶ τοῦ ἔδιναν φλόγα νὰ φάει. Τότε ὁ πατέρας του, πῆγε στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ἀφοῦ περιέγραψε τὴν ὄπτασίαν στοὺς ἱερεῖς, ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν ἐρμηνεύοντας τὴν ὄπτασίαν, ὅτι ὁ γιὸς του θὰ γίνῃ προφήτης καὶ θὰ κρίνει τὸ Ἰσραὴλ μὲ δίκονο μαχαίρι καὶ φωτιά. Ὁ Προφήτης ἄσκησε τὸ προφητικὸ του χάρισμα ἐπὶ 25 ἔτη. Προεῖπε γιὰ τὴν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ στὴν γῆ 816 χρόνια πρὶν. Ἦταν τόσο μεγάλη ἡ πίστη του, πού κατέβασε τρεῖς φορές φωτιά ἀπὸ τὸν οὐρανὸ, σταμάτησε τὴν βροχὴ καὶ ἀνάστησε νεκρούς. Μὲ τὴν φωτιά μάλιστα ἔκαψε τοὺς στρατιῶτες πού εἶχε στείλει ὁ βασιλιάς Ὁχοζίας γιὰ νὰ τὸν συλλάβουν. Στὸ ὄρος Χωρήβ εἶδε τὸν ἴδιο τὸν Θεό, διέσχισε τὸν Ἰορδάνη μὲ τὴν μυλωτὴ του καὶ τέλος ἀνελήφθη μὲ ἄρμα πυρός. Ἐπίσης παρέστη στὴν Μεταμόρφωση τοῦ Χριστοῦ μαζί μὲ τὸν Μωϋσῆ.

Elias the Prophet (July 20th)

Elias of great fame was from Thisbe or Thesbe, a town of Galaad (Gilead), beyond the Jordan. He was of priestly lineage, a man of a solitary and ascetical character, clothed in a mantle of sheep skin, and girded about his loins with a leathern belt. His name is interpreted as "Yah is my God." His zeal for the glory of God was compared to fire, and his speech for teaching and rebuke was likened unto a burning lamp. From this too he received the name Zealot. Therefore, set aflame with such zeal, he sternly reproved the

impiety and lawlessness of Ahab and his wife Jezebel. He shut up heaven by means of prayer, and it did not rain for three years and six months. Ravens brought him food for his need when, at God's command, he was hiding by the torrent of Horraath. He multiplied the little flour and oil of the poor widow of Sarephtha of Sidon, who had given him hospitality in her home, and when her son died, he raised him up. He brought down fire from Heaven upon Mount Carmel, and it burned up the sacrifice offered to God before all the people of Israel, that they might know the truth. At the torrent of Kisson, he slew 450 false prophets and priests who worshipped idols and led the people astray. He received food wondrously at the hand of an Angel, and being strengthened by this food he walked for forty days and forty nights. He beheld God on Mount Horeb, as far as this is possible for human nature. He foretold the destruction of the house of Ahab, and the death of his son Ohozias; and as for the two captains of fifty that were sent by the king, he burned them for their punishment, bringing fire down from Heaven. He divided the flow of the Jordan, and he and his disciple Elisseus passed through as it were on dry land; and finally, while speaking with him, Elias was suddenly snatched away by a fiery chariot in the year 895 B.C., and he ascended as though into heaven, whither God most certainly translated him alive, as He did Enoch (Gen. 5:24; IV Kings 2: 11). But from thence also, after seven years, by means of an epistle he reproached Joram, the son of Josaphat, as it is written: "And there came a message in writing to him from Elias the Prophet, saying, Thus saith the Lord God of David thy father, Because thou hast not walked in the way," and so forth (II Chron. 21:12). According to the opinion of the majority of the interpreters, this came to pass either through his disciple Elisseus, or through another Prophet when Elias appeared to them, even as he appeared on Mount Tabor to the disciples of Christ.

Ἡ Ἁγία Μαρκέλλα ἡ Παρθενομάρτυς (22η Ἰουλίου)

Ἡ Ἁγία Μαρκέλλα γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Βολισσό, στο ιστορικό αυτό κεφαλοχώρι της βορειοδυτικής Χίου. Για τον χρόνο της γέννησης, της ζωής και του μαρτυρίου της Ἁγίας υπάρχει σύγχυση και ασάφεια μεταξύ των βιογράφων. Σύμφωνα με τον βιογράφο της, Ὅσιο Νικηφόρο τον Χίο, ἡ Ἁγία Μαρκέλλα ἐζήσε και ἠέμασε περί το 1500 μ.Χ. Ὁ πατέρας της ἦταν ειδωλολάτρης και ἡ χριστιανή μητέρα της ἀπεβίωσε σε νεαρά ηλικία. Ἡ Μαρκέλλα διακρίθηκε ἀπὸ νωρίς για τη βαθιά της πίστη και ἀγάπη στον Χριστό, την καλοσύνη και ἀγνότητά της, τη σεμνότητα και την ευγένεια της ψυχῆς της. Προικισμένη με θεϊκή σοφία και ἀμέτρητα ψυχικά χαρίσματα ἐπικοινωνοῦσε ἀδιάκοπα με τον Θεό. Ἀυτὸν τον «ἐπίγειο ἄγγελο» φθόνησε ο εωσφόρος και θέλησε να την πολεμήσει με κάθε μέσο. Ἐτσι ο ειδωλολάτρης και σκληρόκαρδος πατέρας της ἄρχισε να ἐπιθυμῆ ερωτικά την ἴδια του την κόρη και να νιώθει προς αὐτή μία ἀστείρευτη σαρκική ἐπιθυμία. Ὄταν ἡ Μαρκέλλα διαπίστωσε τον ἀναίσχυντο χαρακτήρα του σαρκολάτρη πατέρα της, ἐγκατέλειψε το πατρικό σπίτι και ἀναζήτησε καταφύγιο στα βουνά της περιοχῆς. Τότε ο πατέρας της κινούμενος ἀπὸ τις κτηνώδεις ορέξεις του και με ἀπερίγραπτη μανία ἄρχισε να ψάχνει να βρει τη νεαρή και ὀμορφη Μαρκέλλα. Τότε ἡ δύστυχη και ἐντρομη κόρη προσπάθησε να προστατευθεῖ και να σώσει την τιμιότητά της. Μία μεγάλη βᾶτος ἀποτέλεσε το ἀσφαλές καταφύγιο της Ἁγίας. Ἐνας βοσκός ὅμως ἀντιλήφθηκε τη Μαρκέλλα και υπέδειξε τη βᾶτο στον μανιακό πατέρα της. Τότε ο πατέρας ἔβαλε φωτιά στη βᾶτο για να την ἀναγκάσει να βγει ἔξω ἀπὸ αὐτή. Ἡ Μαρκέλλα κατάφερε και βρήκε διέξοδο και ἔτσι γλίτωσε ἀπὸ τα χέρια του σαρκολάτρη πατέρα της. Στη συνέχεια ἄρχισε να τρέχει πάνω στις πέτρες και τα βράχια, ἀλλά ο πατέρας της βλέποντας τη δυσκολία να την φτάσει, ἀποφάσισε να τη σημαδέψει με το τόξο του και ἔτσι ἐκτόξευσε προς αὐτή ἕνα βέλος. Ἡ Ἁγία πληγώθηκε και το ἀγνό της αἷμα πότισε τα βράχια. Παρόλα αὐτά δεν ἔχασε την ψυχική της δύναμη και συνέχισε να τρέχει. Οἱ σωματικές της δυνάμεις ἄρχισαν ὅμως να την ἐγκαταλείπουν και κάποια στιγμή ἔπεσε κάτω ταλαιπωρημένη και πληγωμένη. Ἡ βαθιά και ἀκλόνητη πίστη της την βοήθησε να βρει τη σωτήρια λύση. Με τα μάτια στραμμένα στον Οὐράνιο Νυμφίο προσευχήθηκε και Του ζήτησε να σχίσει τον βράχο και να την κρύψει μέσα. Ἡ παράκληση της Ἁγίας ἐγίνε πραγματικότητα και ἔτσι ο βράχος σχίστηκε και δέχτηκε το σώμα της ἐνάρετης Μαρκέλλας μέχρι το στήθος. Ὁ σαρκολάτρης πατέρας φτάνοντας στον τόπο και βλέποντας το παράδοξο αὐτό θαύμα, οργίστηκε ἀκόμη περισσότερο και ἔκοψε με ἕνα μαχαίρι τους μαστούς της και τους πέταξε στο βουνό. Στη συνέχεια ἀποκεφάλισε την κόρη του και πέταξε την κεφαλή της στη θάλασσα. Σύμφωνα με την παράδοση μία ἀσυνήθιστη λάμψη ἄρχισε να ἐκπέμπεται ἀπὸ την κεφαλή της Ἁγίας, που στέφθηκε με τον οὐράνιο και ἀφθαρτο στέφανο της ἀθλήσης και της θεϊκῆς δόξας. Ὁ σχισμένος βράχος, που δέχτηκε το μαρτυρικό σώμα της Ἁγίας, ἀποτελεῖ μέχρι σήμερα για τους προσκυνητές σημεῖο εὐλαβικῆς ἀναφοράς και πηγὴ ἰαμάτων, ἀφοῦ ὅσοι προσεύχονται με πίστη, παρατηροῦν τον ἐρυθρό χρωματισμό των βράχων και το νερό να ατμίζει.

Martyr Markella of Chios (July 22nd)

Saint Markella lived in the village of Volissos, Chios sometime after the middle of the fourteenth century. Her parents were Christians, and among the wealthiest citizens of Volissos. The saint's mother died when she was young, and so her father, the mayor of the village, saw to her education. She had been trained by her mother to be respectful and devout, and to guard her purity. She avoided associations with other girls who were more outgoing than she was so that she would not come to spiritual harm through such company. Her goal was to attain the Kingdom of Heaven, and to become a bride of Christ. Saint Markella increased in virtue as she grew older, fasting, praying, and attending church services. She tried to keep the commandments and to lead others to God. She loved and respected her father, and comforted him in his sorrow. She told him she would take care of him in his old age, and would not abandon him. As an adult, Saint Markella was loved by everyone for her beauty and for her spiritual gifts. The Enemy of our salvation tried to lure her into sin by placing evil thoughts in her mind. She resisted these temptations, and so the devil turned away from a direct confrontation with the young woman. Instead, he incited her father with an unnatural desire for his daughter. One day, her father openly declared the nature of his feelings for her. Horrified, the saint tried to avoid him as much as she could. Even the neighbors realized that there was something wrong with the man, so they stopped speaking to him. A shepherd was tending his sheep near the beach one morning, and was leading them into the shade of a plane tree to avoid the hot July sun. Just as he was about to lie down, he heard a noise and looked up. He saw a young woman with a torn dress running down the hill. She hid in a nearby bush, ignoring its thorns. The shepherd wondered who was chasing her, and how she had come to this spot. Then he heard the sound of a horse approaching, and recognized the mayor of the village. He asked the shepherd if he had seen his daughter. He said that he had not seen her, but pointed to her hiding place with his finger. The mayor ordered Markella to come out of the bush, but she refused. Therefore, he set fire to the bush in order to force her out. She emerged on the side opposite her father, and ran toward the rocky shore, calling out to the Mother of God for help. The saint sank to her knees, her strength all gone, and then a miracle took place. The rock split open and received her body up to the waist. Her father drew near with wild-eyed joy shouting, "I have caught you. Now where will you go? Drawing his sword, he began to butcher his helpless daughter, cutting off pieces of her body. Finally, he seized her by the hair and cut off her head, throwing it into the sea. At once the calm sea became stormy, and large waves crashed to the shore near the murderer's feet. Thinking that the sea was going to drown him because of his crime, he turned and fled.

Ἡ Ἁγία Παρασκευὴ ἡ Ὁσιομάρτυς (26^η Ἰουλίου)

Ἡ Ἁγία Ὁσιομάρτυς Παρασκευή, καταγόταν ἀπὸ τὴν Ρώμη, οἱ δὲ γονεῖς τῆς Ἀγάθων καὶ Πολιτεία ἦταν χριστιανοί.

Ἐπειδὴ ὁμως ἦταν ἄτεκνοι παρακαλοῦσαν τὸν Θεὸ νὰ τοὺς χαρίσει ἕνα παιδί. Πράγματι ὁ Θεὸς τοὺς ἄκουσε καὶ τοὺς χάρισε ἕνα παιδί. Καὶ ἐπειδὴ ὅταν γεννήθηκε ἦταν ἡ ἕκτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος, τὴν ὀνόμασαν Παρασκευὴ καὶ ἀπὸ μικρῆ τὴν ἀφιέρωσαν στὸν Θεό. Ἡ Παρασκευή, ἔλαβε τὴν χριστιανικὴ μὀρφωση ἀπὸ τὴν μητέρα τῆς καὶ μάλιστα μελετοῦσε συνέχεια τὰ ἱερὰ γράμματα καὶ προσευχόταν πολλὰ ὥρες στὴν ἐκκλησία. Μετὰ τὸν θάνατο τῶν δικῶν τῆς μοίρασε ὅλα τῆς τὰ ὑπάρχοντα στοὺς

πτωχοὺς καὶ ἔγινε μοναχὴ. Ἐμεινε ἐκεῖ ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα καὶ μετὰ λαμβάνοντας τὴν εὐχὴ τῆς ἡγουμένης βγῆκε ἔξω στὸν κόσμο καὶ κήρυττε τὸν Χριστὸ προσελκύοντας πολὺ κόσμο στὸν χριστιανισμό. Γιὰ ὅλα αὐτὰ ὁδηγήθηκε στὸν βασιλιὰ Ἀντωνῖνο ὁ ὁποῖος θαμπωμένος ἀπὸ τὴν ὁμορφιά τῆς καὶ τὴν σύνεσή τῆς προσπάθησε νὰ τὴν πείσει νὰ θυσιάσει στὰ εἶδωλα καὶ θὰ τῆς ἔδινε ὅτι ἤθελε. Ἡ Ἁγία ὁμως ἀρνήθηκε καὶ τότε διέταξε νὰ ἀρχίσουν τὰ βασανιστήρια. Μάλιστα τὴν ἔβαλαν μέσα σὲ ἕνα θερμασμένο λέβητα γεμάτο πίσσα καὶ λάδι. Μόλις ἔγινε αὐτὸ ἡ Ἁγία φαινόταν νὰ δροσίζεται μέσα σ' αὐτὸ καὶ ὁ Ἀντωνῖνος ἐξοργισμένος ἔδωσε ἐντολὴ νὰ θανατωθεῖ, περνώντας καὶ αὐτὴ στὴν μεγάλη χορεία τῶν μαρτύρων τῆς ἐκκλησίας μας.

Paraskevi the Righteous Martyr of Rome (July 26th)

Saint Paraskeve, who was from a certain village near Rome, was born to pious parents, Agatho and Politia. Since she was born on a Friday (in Greek, Paraskeve), she was given this name, which means "preparation" or "preparedness" (compare Matt. 27:62, Mark 15:42, Luke 23:54, and John 19:31, where 'Friday' is called "the day of the preparation"). From childhood she was instructed in the sacred letters and devoted herself to the study of the divine Scriptures, while leading a monastic life and guiding many to the Faith of Christ. During the reign of the Emperor Antoninus Pius, she was apprehended because she was a Christian and was urged to worship the idols, but she answered with the words of Jeremias: "Let the gods that have not made heaven and the earth perish from off the earth" (Jer. 10:11). Because of this she endured exceedingly painful torments, and was beheaded in the year 140. The faithful pray to her for the healing of eye ailments.